

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 676. Doni Pap. Annus 1. Const. Pogon. Imp. Annus 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

catum esse Pontificem, Theodorus Constantiopolitani Patriarcha nequaquam ex more Synodalem ad eum epistolam dedit, cum probe sciret minime ab eo fore recipienda; quod haereticis nomine à Romanæ Sedis Pontificibus à communione Catholica haberetur extorsivetur hortatorium ad eum epistolam misit, ut aliquando tandem inter Orientalem & Occidentalem Ecclesiam concordia sanciretur. Quid ad hæc Donus Papa rescripserit, ignoratur: de litteris autem Theodori ad ipsum testis est epistola à Constantino Imper. ad eum scripta, quam suo loco reddemus.

VIII. P. XI SAR RACINIS EXPETITA

* Maronitæ. REX SAR RACANO RUM PACEM PETIT AB IMP.

Hoceodem anno, qui nonus Constantini Imper. numeratur, habent Græcorum Annales, Saracenos, composita cum Romanis pace spatio triginta annorum, consensisse annum pendere ipsi tributum. Quanam occasione tumentes animo barbari in eiusmodi coniecti fuerint necessitatem, ex Theopaneita accipere. Anno nono Imperij Constantini ingressi sunt Maritima Libanum, & tenuerunt à Mero monte usque ad sanctam civitatem, & ceperunt castrum Libani, & multos captivos & servi & liberi fegerunt ad eos; ita ut multa millia in hæc tempore fierent. Quibus compertis Mabuias & consiliarius eius timuerunt valde, colligentes, quod Imperium Romanorum diutius minueretur, & digne legatos ad Principem Constantinum postulantes pacem, & pollicentes annua se imperatori pax illa latuerunt. Ast Imperator huiusmodi susceptis, eorumque petitione audita, desinat cum eis in Syriam Ioannem Patriarcham cognomento Pizigaudin, tanquam antiquæ præcipua viram Republicæ, & multorum negotiorum expertam, atque magnam consuetum prudentiam ad disputandum apertissime cum Arabibus, & que pacis sunt, causam perstruendum.

IX. * COLIBOQUIE.

FACIES CONVENTIS FAX STATUTA.

Qui cum venisset in Syriam, caecuratione Mabuias tam Amiricorum, quam Geraphorum efficit, suscipit eum cum honore magno. Mollis ergo inter eos verbus pacificus edictis, convenit inter utramque, in scriptis fieri pacis cum iurando sermone super consonantia annis pacti, præbendis videlicet Romana Republica ab Agarenis auri librarum tria millia, viros captivos quinquaginta, & equos nobiles quinquaginta. His ex communis placito inter utramque partem firmatis, & in triginta servandis annis mutuo repromissis, amplissima pax inter Romanos & Arabes est effecta: sique generalibus duobus inscriptis verbis ad alterutrum cum iurando patratis, & inuicem traditis, sepelitis famosus vir ad Imperatorem cum muneribus quoque multum reversus est. Cum hac autem didicissent, qui Nestorius partes inhabitant, tam videlicet Calanus Anarum, quam Exarchi & Castaldi, nec non & Principes nationum ad Occidentem sitarum, per legatos muneribus Imperatori transmisit, pacificam erga se dilectionem populi firmam. Annuus itaque Imperator postulatis, confirmavit etiam circa illos donatoriam pacem, & facta est securitas magna in Oriente, nec non & in Occidente, hæcenus Theopanes. Admiratione quidem dignum fuit, quod qui vniuersum orbem terrore concusserant, magnaque ex parte vastarant, eo humilitatis consternati deuenierint, ut pacem sponte enixe rogarent, muneribus redimerent, & per solutione tributi firmarent. Præstita sunt tanta hæc Catholico Principi, sub cuius antecessoribus hæreticus Imperatoribus Imperium florentissimum in vltimam discrimen perductum fuerat, iamjam penitus collapsurum.

X.

a Beda in epist. histor. Angl.

PERSECUTIO IN ANGLIANA ECCLESIA.

b Beda li. 4. ca.

Eodem anno Anglorum Ecclesia in Cantia bellorum incursionibus dire vexatur. Cum enim anno superiori (vt Beda auctor est) mortuus esset Wulfhere Rex Merciorum, qui in locum eius successit Edilredus, comparato exercitu, ingressus Cantiam, absque delectu rerum sacrarum ac profanarum cuncta vastauit. Regnabat eo tempore Cantuariorum Rex Lothari, qui successerat fratri Egghetto defuncto ante annos tres, nempe (vt idem testatur) anno Domini sexcentesimo septuagesimo tertio. Ex his autem maiores creuere S. Theodoro labores, cui non solum Doronertensis Ecclesiæ, sed totius Angliæ à Romano Pontifice veluti Apostolicæ Sedis legato cura creditur; adeo ut eius penderet arbitrio, quem vellet Episcopatum sedere, vel sede moueri. de ipso enim ita Beda b 1 Non multo post hæc elapso tempore offensus à VV infido Merciorum Episcopo per demeritum causam inobediencia Theo-

dori Archiepiscopi deposuit eum ab Episcopatu post annos sexagesi Episcopatum non multos, & in locum ipsius ordinavit Episcopum Sexulfum, ita quidem secundum illud Apostolus in promptu habentes vltis omnem inobediencia. subde-rem Beda de Ercowaldo eodem tempore ab eodem Theodoro ordinato Episcopo Londonensis viro sanctissimo, nec non de eius locore sancta virgine Edilburga, cui idem frater ante Episcopatum extracte mensuriterium, in quo tum ipsa mater omnium, tum alie eius subditæ discipule egræ hie hoc tempore florentius sanctitate; de quatum felici ad Deum transitu idem Beda æque historiam scripsit.

Florebat siquidem his temporibus Ecclesia Angliana velut paradisius Domini, abundans illis sanctarum virginum, atq; violis eorum sanctorum monachorum humiliori loco latentium: sed & sanctissimi quoque abundanti Episcopis, inter quos pariter idem, de quo mentio est, Ercowaldus egregia clarus sanctitate, vt idem auctor paucis his docet: Illius viri & in Episcopatu & ante Episcopatum vita & conuersatio ferre iuste sanctitas, sicut etiam nunc celestem signa virtutum indicia sunt: etiam que hodie feruntur eius calidiorum, quo insistent vltis solent, natus à discipulis eius, multos fructificantes, vt alie quatuor commodo sepos sanare non desistit: non solum antea sepositi sed dem ferretis vel appositi curantur egypti, sed & asola de die ad hunc eo Beda, quem inter sanctos receptum videtur Catholica Dei Ecclesia colit, annuerata die recolere etiam memoriam trigesima mensis Aprilis d.

IESU CHRISTI ANNVVS 677.

DONI PAP. CONST. POGON. IMP. ANNVVS 2. ANNVVS 10.

ANNVVS Redemptiois sexcentisimus septuagesimus septimus, Indictione quinta inchoatur, quo Imperator Constantinus solutus bellis cura hæc composita cum Saracenis, ad pacem Ecclesiæ reconuulsum totum adiecit animum: sed obices motu pulsi hæc Theodorum Constantiopolitanum Episcopum, & Macritium Patriarcham Antiochenum significare hæretici Monothelitarum, eisdemque accerimus aduersariis Pontificum Romanorum. Nam vnus ex eoq; florentissime, quem ab ipsorum partibus iudicem inueniebatur, aliorum neminem recitandum posuimus in facta Ecclesiæ diptychis egeruntque apud Imperatorem, vt in eadem in eadem sacras tabulas nomen Vitaliani Pontificis deleteretur: quod Imperator faciendum omnino negavit, eo quod animo conceperat pacem inter Orientalem & Occidentalem Ecclesiam, vbi primam licuisset, contra componere: cuius rei gerende anno sequenti, videlicet (cepit tacere fundamenta; quod de hoc ex sententia consecutus est, inuitis licet hæreticis, ac diciturum subiectionibus sepe fomitem.

Egit itaque Imperator, vt omnino Vitaliani nomen sacris tabulis retineretur, reliquorum vero Romanorum Pontificum nomina, qui in hunc vsq; annum Romanæ Ecclesiæ præfuerunt, ex decreto sacri Concilii postea reciperentur in diptycha. Hæc quidem omnia transacta esse inter duos illos Patriarchas hæreticos & Imperatorem, epistola ipsius ad Donum Papam anno sequenti scripta testatur. Verum licet ita illi polliceretur Imperatori, vt nomen Vitaliani Papæ inueniret in diptychis: postea tamen idem, vel inuicio, vel inscio Imperatore, minime steterit promissis, sed dicitur Pontificis nomen de diptychis amouere, euertereque petere. Hæc idem ita ab ipsis factum esse, declarat Acta Sexæ Synodi in octaua Collatione, vbi actum est, vt nomen Vitaliani in sacra diptycha retineretur, & quibus fuerat nomen sublatum.